

Sygn. akt I C 1799/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Marzena Studzińska

Protokolant Karina Kostyra

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2015 roku w Kłodzku

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko A. Ż.

o zapłatę 4 101,83 złotych

I. zasądza od pozwanej A. Ż. na rzecz strony powodowej (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 4 101,83 zł (cztery tysiące sto jeden 83/100 złotych), w tym kwotę 4 022,48 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 29 marca 2014 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 79,53 zł (siedemdziesiąt dziewięć 53/100 złotych),

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 52 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. nakazuje uiścić pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 153 złotych tytułem brakującej opłaty od pozwu.

Sygn. akt I C 1799/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej A. Ż. kwoty 4101,83 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej liczonymi od kwoty 4022,48 zł od dnia 29 marca 2014 roku pozwu oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu podała, że w dniu 3 października 2011 roku zawarła z pozwaną umowę (...). Strona powodowa wskazała, że na dzień wniesienia pozwu zaległość pozwanej w tytułu ww. umowy wynosiła 4101,83 zł (w tym 4022,48 zł – należność główna oraz 79,35 zł – odsetki) i została stwierdzona dokumentem księgowym w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych strony powodowej. Podniosła, że jest to zadłużenie wymagalne, a pozwana była wzywany do zapłaty lecz nie uiściła żadnej kwoty.

W piśmie procesowym z 16 lutego 2015 roku strona powodowa przyznała, że w rozmowie telefonicznej z 2 kwietnia 2014 roku strony procesu ustaliły sposób spłaty zadłużenia będącego przedmiotem niniejszego procesu, jednakże pozwana nie wywiązała się z ustalonych warunków spłaty.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 11 kwietnia 2014 Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie nakazano pozwanej, aby zapłaciła stronie powodowej kwotę 4101,83 zł z odsetkami umownymi

w wysokości czterokrotności stopy lombardowej liczonymi od kwoty 4022,48 zł od dnia 29 marca 2014 roku do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu w kwocie 52 zł.

Pozwana A. Ż. wniosła sprzeciw od w/w nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu przyznała, że zawarła ze stroną powodową umowę pożyczki. Podniosła jednak, że zawarła ze stroną powodową ugodę, w której zobowiązała się do spłaty całości zadłużenia do czerwca 2014 roku. Pozwana wskazała, iż zawartą ugodą nie dała podstaw do wytoczenia powództwa i wskazała, że spłata całości zadłużenia nastąpi do końca czerwca 2014 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 października 2011 roku pozwana zawarła ze stroną powodową umowę o wydanie i używanie karty kredytowej.

/bezsporne/

W związku z brakiem spłaty zobowiązania wynikającego z umowy z dnia 3 października 2011 roku strona powodowa wypowiedziała pozwanej ww. umowę i wezwała ją do zapłaty.

/ **dowód:** pismo strony powodowej z 29 stycznia 2014 roku wraz z potwierdzeniem doręczenia go pozwanej, k. 32, 34/

Zadłużenie pozwanej wobec strony powodowej na dzień 28 marca 2014 roku wynosiło łącznie 34101,83 zł, obejmując kapitał w kwocie 4022,48 zł oraz odsetki w kwocie 79,35 zł.

/ **dowód** : wyciąg z ksiąg bankowych powoda, k. 33/.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo strony powodowej podlegało uwzględnieniu w całości.

Pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym nie kwestionowała swojej odpowiedzialności z tytułu zadłużenia, wynikającego z umowy zawartej ze stroną pozwaną dnia 3 października 2011 roku ani też nie kwestionowała wysokości aktualnego stanu zadłużenia, które wynika z przedłożonych przez stronę powodową dokumentów, w tym wyciągu z ksiąg bankowych.

Niespornym również pozostało, iż przedmiotowa umowa została pozwanej wypowiedziana przez stronę powodową wobec braku spłat oraz, że strony procesu telefonicznie ustaliły sposób spłaty zadłużenia będącego przedmiotem niniejszego procesu, tj. w ratach -1500 zł w lutym 2014 roku, a następnie po 1000 zł miesięcznie poczynając od marca 2014 roku oraz, że spłata całości zadłużenia miała nastąpić do końca czerwca 2014 roku).

Zgodnie z art. 917 k.c. istotą i celem ugody jest czynienie sobie wzajemnie ustępstw w zakresie oczekiwanych rezultatów stosunku prawnego, likwidacja konfliktu na drodze kompromisu, bez konieczności odwoływania się np. do Sądu oraz uchylenie sporu już istniejącego lub mogącego powstać w przyszłości.

W przedmiotowej sprawie pozwana dokonała tylko jednej wpłaty na rzecz strony powodowej w kwocie 1500 zł w lutym 2014 roku (jeszcze przed wytoczeniem powództwa przez stronę powodową). Nie spłaciła także, mimo telefonicznego zobowiązania, wierzytelności dochodzonej niniejszym pozwem do końca czerwca 2014 roku.

W związku z powyższym zarzuty pozwanej, iż zawarcie ugody ze stroną pozwaną nie dało podstaw do wytoczenia niniejszego powództwa są bezpodstawne.

W tym stanie rzeczy uwzględniono roszczenie strony powodowej do kwoty 4101,83 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej liczonymi od kwoty 4022,48 zł od dnia 29 marca 2014 roku zgodnie z żądaniem pozwu w oparciu o przepis art. 455 k.c. w zw. z art. 481 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 k.p.c. (pkt II wyroku).

Orzeczenie w pkt III wyroku oparto na przepisie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) w zw. z art. 100 zd. 1 kpc i art. 98 § 1 kpc, obciążając pozwaną brakującej opłatą od pozwu.